

Úvod ▶ Články ▶ Každý jsme tu sám za sebe aneb jeden z největších omylů lidstva

Každý jsme tu sám za sebe aneb jeden z největších omylů lidstva

Hodnocení uživatelů: 0 / 5

Hodnoťte prosím

Volby 5

Hodnotit

Zase se pouštíme do troufalého tématu.

*Kde berou Ti Bubláci tu drzost někoho poučovat a vykládat jak se věci mají. No nic pustíme se do dalšího nelehkého úkolu. Předem doporučujeme přečíst si článek „**Pravděpodobný účel lidské rasy na této planetě**“.*

Jednou jsem četl na internetu pojednání o zástupném vykoupení. Zástupným vykoupením bylo myšleno, že někdo přijde a „vyplatí“ otroka z otroctví. Pokud se tak nestane, tak se musí otrok „vyplatit“ sám nebo přijít na jiný způsob jak se zbavit otroctví (vysvobodit).

Obdobně se dá chápat i biblický příběh Ježíše, kdy Ježíš vykoupil všechny hříchy lidstva a otevřel cestu k Bohu.

Ale co když to mohlo být i jinak

Co když Ježíš přišel s návodem (nápovědou) jak utéct z přísně střeženého vězení, ale utéci musí vězni sami (jaksi je nemožné, aby utekl za vězně Ježíš). Jenomže Ježíše při této diverzi chytili a ukřižovali – měl pouze omezený čas jak předat co nejvíce „nápovědy“, ale nápověda vzala za své a byla zmanipulována, tak aby se „HLUPÁK“ nedovtípil.

Co když biblické vyhnání z ráje bylo odchodem z ráje (možná nerozvážným na základě zlákaní) a ne vyhnáním. Když je vyprávěno o vyhnání z ráje lehce může být apelováno na EGO a pocit křivdy – „*Když měli vyhnali a nechtějí mě tam, tak co bych se tam vracel*“.

Co když je návrat do ráje zakázán resp. znemožněn. Znemožněn pomocí přehršle různých nástrah alias nabídek, kdy jsou předkládány varianty nabídek s tím fíglem ať si vyberete kteroukoliv variantu vždy volíte špatně (ve smyslu vysvobození).

Krásná ukázka

*Krásná ukázka byla ve filmu Matrix Reloaded, závěrečná scéna, kdy si musí Neo vybrat. Před výběrem je mu nastíněna problematika možnosti volby ačkoliv úroveň volby je minimální. Dále je Neo upozorněn na problematiku emocí (**vlastních** ne emocí druhých) jež jsou navrženy k přemožení logiky a úsudku, k zaslepení jasně pravdy. Je upozorněn na dvojakost soucitu a na lásku.*

Figury jsou rozestaveny a Architekt začíná gambitem. Přednastaví Trinity (ta je v ohrožení) a vyvolá stres, ten má za následky zastření úsudku emocemi a zvýšení možnosti špatné volby. Fígl je v tom, že předem dostal Neo na výběr ze dvou variant, které jsou nevýhodné (Dveře vpravo vedou ke Zdroji a záchraně Sionu. Dveře vlevo vedou k ní (Trinity) do Matrixu a k zániku lidské rasy.) a v obou případech vytěží Architekt. Je pravda, že druhá varianta je méně výhodnější pro Architekta,

ale stále znamená vítězství. Vlivem stresu (vyvolání pocitu nedostatku času), když je Trinity v ohrožení; pozn. autora opravdu geniálně rozehraná partie, patří mu můj obdiv; se zvyšuje Architektova šance na Neovu špatnou volbu. Připomínáme, že dveře vlevo nebo vpravo jsou špatná volba (jak se následně ukázalo), zde je krásně vidět jak má Neo na výběr a zároveň nemá. Existuje třetí možnost a vlastně spousta dalších možností, jenomže na analýzu těchto možností je potřeba čas a ten Architekt chytrým tahem s Trinity Neovi vzal. Neo se rozhodl jak se rozhodl, výsledek známe. Lidé si vybojovali drobný ústupek – „Pokud budou chtít“ viz. konec třetího dílu, ale zůstali dále otroky Matrixu. Co by se stalo, kdyby např. Neo zabil Architekta o tom můžeme polemizovat, ale to není účelem tohoto tématu.

Film Matrix jsme použili pouze jako příklad pro objasnění problematiky. Proč složitě vymýšlet nějaký příběh, když je dobrý příběh po ruce. Nejedná se v žádném případě o výklad významu filmu.

Problém Vyvoleného

Problém Vyvoleného, zástupné vykoupení, tím, že přijde někdo a vysvobodí nás, je holý nesmysl a jenom uvádí do pohodlné iluze nedělat nic a počkat až nás někdo osvobodí. Jedině kdo se může osvobodit je každý sám za sebe. Jedině každý sám za sebe se může postarat o to, aby prozřel (ve smyslu poznání), aby poskládal mozaiku a hlavně, aby „zdrhnul“.

Problematika Vyvoleného je zjednodušenou onou zodpovědností a soucitem za všechny ostatní, kteří „musejí“ (protože chtějí – je to pohodlné) čekat, až je někdo vysvobodí. V případě selhání vyvoleného musí zákonitě dojít k likvidaci (vymazání) ostatních a započítí cyklu znova. Poněvadž, kdyby k tomu nedošlo, tak by zbylí pozůstalí po Vyvoleném mohli truchlit a přemýšlet proč mystérium nezabralo, když mělo zabrat a potom by se mohli chopit šance vlastními silami a to je nežádoucí, poněvadž by zvýšili šance na úspěch.

Paradoxním faktorem, když si vezmeme opět za příklad film Matrix je agent Smith. Svým rozhodnutím na konci prvního dílu způsobí Neo anomálii v Matrixu, která se začne vymykat i samotnému Architektovi, která začne likvidovat všechno, jak svět lidí, tak svět Matrixu.

Otázka je jestli nešlo o další gambit Architekta, jak vyřešit otázku „pravých dveří“ – zničení lidské rasy. Oba protivníci Lidé a Architekt mají najednou společného nepřítele – agenta Smítche. Dojde k dohodě a v případě, že Neo uspěje, bude ukončená válka (otevřená konfrontace) a lidé dostanou možnost svobodně odejít, ovšem za předpokladu, že budou chtít odejít. A tak si Architekt mohl zajistit zdroj energie, Lidskou rasu a vyhnul se její likvidaci. Teď už stačí udělat vše proto, aby se lidem nechtělo dobrovolně odejít, a tak nastal nový věk „nabídek“.

Můžeš cokoliv

Můžeš cokoliv, stačí si jen říct, závislost může být tak velká, že jí nelze opustit.

Zkusím to na příkladu

Omezíme se na ostrov, na ostrově jsou věžeňské komplexy, komplexy sestávají z bloků a bloky z jednotlivých cel. Vy jako vězeň si rozšiřujete poznání jak zdrhnout, s rostoucím poznáním jste nebezpečnější, máte větší šanci na úspěch a svým příkladem můžete strhnout ostatní. Nabídnou

*Vám šéfa cely + výhody, Nepřijmete a rozšiřujete dál své poznání a jste více nebezpečnější, dostanete nabídku na šéfa patra, neberete a rozšiřujete dál poznání (jak poskládat návod) a jste stále nebezpečnější, nabídky jdou v pořadí, šéf bloku, šéf komplexu, šéf Ostrova. Ostrov je pro vás známý svět, nevíte co leží za ostrovem ani zda leží něco za ostrovem, můžete se domnívat, že leží něco za ostrovem nebo tomu věříte. Berete funkci šéfa ostrova. Začnete si prohlubovat poznání Jak lépe šéfovat ostrovu **z kozla se stal zahradník a oddaný přísluhovač Vůdce**, předchozí poznání, které vás vyneslo na post šéfa ostrova hodíte za hlavu, přejdete legendární „most zapomnění“ (přebují Vám EGO, vždyť jste dosáhl/la obrovského úspěchu – pouze zdánlivě!!!!).*

Kdyby jste nepřijal/la nabídku šéfa ostrova a rozšiřoval/la si předchozí poznání možná by jste zjistil/la jak se dostat z ostrova a dostal/la se z ostrova a zjistil/la co je za ostrovem. Tam by jste také mohl/la zjistit, že je pevnina nebo další ostrov, kde je ráj a napanuje tam Vůdce, ale např. Bůh. Může existovat i něco jiného co si prozatím nedovedeme představit (většina z těchto končin si umí představit Boha v Evropském stylu – přísný, fousatý, prošedivělý pán, ale hodný; dost sarkasmu).

Magii provádí každý pouze ku vlastnímu prospěchu, teorie bílé a černé magie je pořádný blábol, jak zabřednout do problematiky dobra a zla, které stejně je jedno a to samé. Viz. film Noční hlídka. Nicméně co je důležité je, nemusím si vybrat mezi dobrem ani zlem (jak je to řečeno ve filmu Noční hlídka), ale můžu oba „dobro“ a „zlo“ brát jako spojence ve smyslu získávání informací a jít vlastní cestou k...

Otázka je proč potom přijímat nabídky, když nakonec cesty (pokud tam dojdu) dostanu vše darem, třeba i něco navíc, (nebo možná taky ne ... kdo ví?!) a to je ta pravá krása poznání věčného studenta.

Lidi, přestaňte se flákat a začněte už něco pro sebe dělat!!!!